

slaaede nogen væsentlig selvstændig Betydning, maa Mindretallet fastholde, at Beslutningerne vedrørende et eventuelt lokalt Forsvar bør træffes i Sammenhæng med Afgørelsen vedrørende den kommende Militærordning. Hertil kommer, at Mindretallet er principielt uenigt i den til Grund for nærværende Forslag liggende Tankegang, saavel med Hensyn til dette Hjemmeværns Placering i en kommende Militærordning som med Hensyn til den foreslaaede Rekrutering og Uddannelse.

Mindretallet kan i Henhold til det her anførte derfor ikke medvirke til Forslagets Gennemførelse.“

Et *andet Mindretal* (Danmarks kommunistiske Parti) udtaler, at det „er Tilhænger af et lovfæstet Hjemmeværn under Forudsætning af, at det oprettes som et Led i Bestræbelserne for at sikre Freden og Landets Uafhængighed, og at det opbygges som en folkelig Forsvarsbevægelse paa Grundlag af Erfaringerne fra Frihedskampen.

Det foreliggende Lovforslag er ikke udarbejdet under Hensyn hertil. Det tager ikke Sigte paa at drage Folket og dets Organisationer med ind i Forsvarsberedskabet, og det Initiativ, som det civile Element viste i Befrielseskampen, forsøges ikke udnyttet. Tværtimod. Ved Fravigelse af Frivillighedsprincippet og ved at berøve Personellet enhver Medindflydelse er det folkelige Indslag skudt til Side til Fordel for det militære, der faar Hovedindflydelsen.

I Stedet for et folkeligt Hjemmeværn foreslaas en Ordning, der betyder yderligere Militarisering.

Da det ikke har været muligt i Udvalget at vinde Gehør for Mindretallets Synspunkter, saa Forslaget kom i Overensstemmelse med de Erfaringer, Modstandsbevægelsen gjorde i Besættelsestidens Kampaar, kan Mindretallet ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.“

Angaaende de *civile Raadgivere*, der foresloges ansat ved Regionsstabene, udtalte *Ordføreren* ved 2. Behandling (Poul Hansen [Kalundborg], der traadte i Stedet for Frode Jakobsen) bl. a.: „Det er naturligvis ikke Hensigten, at disse Raadgivere skal være fuldt beskæftiget her, men de skal paa den anden Side have Mulighed for at kunne følge det ledende Arbejde til Stadighed og for at kunne gribe hurtigt ind, som et Udvalg eller et Raad ikke vilde have. Hvis disse Raadgivere skal have nogen Betydning, maa der hertil udnævnes, hvad man kunde kalde *ansete Mænd* i Omraadet, Mænd, hvis Ord har Vægt baade i Forhold til Befolkningen og i Forhold til Hjemmeværnets Ledelse, og vi har da ogsaa i Udvalget forstaaet den højtærede Forsvarsminister saaledes, at hans Tanker gaar i den Retning. Udvalgets Flertal er enigt med Forsvarsministeren